

Vraag nr. 186
van 20 februari 1997
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

MINA-plan – Franse samenvatting

Ingevolge een klacht van de gemeente Linkebeek onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) de Franse samenvatting van het MINA-plan die op het gemeentebestuur ter inzage lag.

De Commissie stelde vast dat "een samenvatting enkel kon voor de bindtekst, doch dat de andere, belangrijke informatie volledig in het Frans diende beschikbaar te zijn." De tekst die in de gemeente ter inzage lag is in feite een samenvatting van de tekst van de kennismakings- en informatiebrochure. Deze brochure is op haar beurt een samenvatting van het integrale milieubeleidsplan.

De klacht werd bijgevolg ontvankelijk en gegrond verklaard.

1. Wat is de wettelijkheid van het MINA-plan, na een ongeldig verloop van de inspraakprocedure ?
2. Welke maatregelen zijn er genomen om in de toekomst eenzelfde situatie te vermijden ?

Antwoord

1. Inzake de klacht van de gemeente Linkebeek en inzake het taalgebruik in het kader van het openbaar onderzoek van het MINA-plan kan worden gerefereerd aan het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht uitgebracht op 30 mei 1996.

Dit advies werd op mijn verzoek voorafgaandelijk gevraagd met betrekking tot het openbaar onderzoek van het MINA-plan.

In haar advies stelt de Vaste Commissie voor Taaltoezicht : "Van het ontwerpplan, zoals het ter inzage ligt in de gemeentehuizen en kan besteld worden bij Aminal, dienen alle teksten die van die aard zijn dat zij noodzakelijk zijn enerzijds om het opzet op het milieubeleidsplan te begrijpen en anderzijds om op een volwaardige manier te kunnen deelnemen aan de inspraakprocedure, eveneens in het Frans beschikbaar zijn voor de inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten die dit wensen". Voor de teksten die als "bindtekst" worden gebruikt en de milieuproblematiek algemeen bespreken,

volstaat een samenvatting in het Frans ten behoeve van de inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten die dit wensen". Verder wordt ook gesteld : "Gelet op het feit dat het ontwerpplan ter inzage wordt gelegd in de gemeentehuizen dienen de diensten van de gemeenten uit de rand- en taalgrensgemeenten ervoor te zorgen dat de particulieren uit deze gemeenten alle inlichtingen of elke toelichting kunnen bekomen in hun taal".

Het is duidelijk dat de Vaste Commissie in haar laatste advies over de klacht niet inhoudelijk onderzocht heeft of de samenvatting toch reeds voldoende was om het opzet van het plan te begrijpen en op een volwaardige wijze deel te nemen aan het openbaar onderzoek. Misschien gaat de VCT er ten onrechte van uit dat de kennismakingsbrochure – waaruit de Franstalige tekst inderdaad werd gedistilleerd – niet in relatie is met het ontwerpplan zelf. Bovendien is uit haar advies niet af te leiden hoever de toelichtingsopdracht van de gemeentebesturen reikt.

2. Er kan op gewezen worden dat de taalwetgeving van openbare orde is. De taalkwestie houdt ook verband met de inspraak (i.c. van een minderheid) en de motiveringsplicht. Het is echter nog niet duidelijk in welke mate deze (preventieve) rechtsbescherming ook voor de Raad van State sanctioneerbaar is, mede gelet op de vage nominatieve waarde van de milieubeleids- en afvalstoffenplannen voor de burgers. Het is niet denkbeeldig dat gemeentebesturen van bepaalde faciliteitengemeenten in het Vlaamse gewest – voor wie een aantal bepalingen wel rechtstreeks bindend zullen zijn – zich zouden wenden tot de Raad van State in naam van hun Franssprekende bewoners.

Het is evenwel helemaal niet zeker of deze beroepen steeds, gelet op het vereiste belang, ontvankelijk zullen zijn.

Het is ten andere algemeen bekend dat de interpretatie over de draagwijdte van de taalfaciliteiten sterk uiteenloopt naargelang de kant van de taalgrens of de voertaal van de interpretator. Er blijkt een grote constitutioneelrechtelijke steun te bestaan voor de interpretatie die stelt dat de faciliteiten historisch bedoeld zijn als een tijdelijke integratiemaatregel voor de Franstaligen (zeker wat de Brusselse rand betreft). Het is trouwens de aanhoudende politieke lijn van de Vlaamse regering om elke

zweem naar strikte tweetaligheid in de faciliteitengemeenten te vermijden.

Verder is er ook nog de wettigheidstoetsing van de rechterlijke macht op grond van artikel 159 GW. Dit lijkt veeleer theoretisch, aangezien in een concreet geschil een bindende bepaling van het MINA 2-plan op zich zelden een directe invloed zal kennen.

Gezien de steeds verdergaande adviezen van de VCT, lijkt het mijns inziens wel noodzakelijk bij een eventueel rechtsgeding een sterke verdediging voor het Vlaams Gewest voor te bereiden.

Ten slotte zou de gepaste creativiteit aan de dag kunnen worden gelegd om in de toekomst de organisatie van dergelijke grootschalige openbare onderzoeken niet onnodig te verzwaren door taalperikelen. het probleem rijst weliswaar enkel voor de informatieverstrekking naar en de inspraak van de burgers. Problemen wat de bestuurlijke verhoudingen (ten opzichte van lokale overheden) betreft, zijn onbestaande, aangezien de faciliteiten enkel ingesteld zijn voor de particulieren.